

ТРЕТ МАКЕДОНСКИ КОНГРЕС ЗА ИСТОРИЈА НА МЕДИЦИНАТА
СО МЕЃУНАРОДНО УЧЕСТВО

ЗБОРНИК НА ТРУДОВИ

ШТИП,
5-7 ЈУНИ 2008

STIP,
5-7 JUNE 2008

BOOK OF WORKS

THIRD MACEDONIAN CONGRESS FOR HISTORY OF MEDICINE
WITH INTERNATIONAL PARTICIPATION

ИЗДАВАЧ
Македонска асоцијација за историја
на медицината (МАИМ) Штип

ОДГОВОРЕН УРЕДНИК
Елена Јосимовска

ЛЕКТУРА
проф. д-р Душко Цацков

КОМПЈУТЕРСКА ПОДГОТОВКА
Ивица Антонијевиќ
Милан Георгијевиќ

ПЕЧАТИ
Макпромет Печатница

ТИРАЖ
150

CIP – Каталогизација во публикација
НУ Библиотека „Гоце Делчев“, Штип

61(091)(061.3)

ЈОСИМОВСКА, Елена

КОНГРЕС за историја на медицината /

Елена Јосимовска. -Штип: Македонска Асоцијација за историја
на медицината, 2008.- (Штип: Макпромет). - 496 стр: 24 см

ИСБН 9989-2122-4-4

а) медицина-Историја-Собири

COBISS.MK-ID 512743924

ОРГАНИЗА

Македонска асоцијација
историја на медицина
(М

ПЗО Специјална Болница
кардиохирургија “Фил

Завод и Музеј

ПОКРОВИТЕЛ НА КОНГРЕС

ДООЕЛ “Брилијант

Во името на сите
учесниците на конгресот
покровителот ДООЕЛ
Мите Николов

ИСТОРИЈА НА ОРАЛНАТА ИМПЛАНТОЛОГИЈА

Киро Папакоча, Гордана Папакоча,
ПЗУ „Дент Естет“ Штип, Р. Македонија

Досегашните реализирани археолошки откритија докажуваат постојана преокупација на луѓето за замена на изгубените заби. Како главни материјали за замена се користат заби од животни, луѓе и минерали.

Еволуцијата на оралната имплантологија може да се претстави во 6 (шест) главни периоди (по Steflik и McKinney):

1. Антички период
2. Средновековен период
3. Фундаментален период
4. Предмодерен период
5. Модерен период
6. Современ период

I. Антички период (пред н.е. до 1000 год. по Христос).

Првите обиди за имплантација датираат уште од египетските династии и поранешните култури.

A. Географска локација :

Патот на овој период се наоѓа од Африка (Египет) до Америка (Маите, Астеките, Инките) и понекаде по Ориентите.

B. Материјали кои се користеле :

Заби од животни и заби изработени од слонова коска.

V. Карактеристики :

Радиографските испитувања на откриени черепи покажуваат една добра коскена компатибилност околу вештачките корени т.е. поставениот корен од слонова коска.

II. Средновековен период (од 1000 до 1800 год.)

Во овој период имплантологијата е концентрирана конкретно на трансплантацијата.

A. Географска локација - Европа

B. Материјали кои се користеле - човечки заби.

V. Карактеристики :

Импантизирана е трансплантација на заб од еден пациент на тој период бербери биле хирурзи и тие ги вршеле

стоматолошките
бактериски инфекции

III. Фундаментален

Во овој период
имплантологија.

A. Географска

B. Материјали

латина, сребро

V. Карактеристики

Во 1809 Магнус

извадениот заб
застрапување. Тоа
уметност.

Во 1875 Уилям

вметнувајќи во алв

Кон крајот

разни материјали з

Во 1891 год

примената на импл

како медијатор на

IV. Предмодерен пе

Payne и Green

почетокот од XX в

A. Географска

B. Материјали

V. Карактеристики

Payne ја опишува

цилиндри од злато

поширок дијаметар

ги полира со помо

врзува во внатреш

стоматолошките зафати. Во XVIII век сепак ризикот од бактериски инфекции се зголемувал.

III. Фундаментален период (1800 до 1910 год.)

Во овој период веќе имаме вистинска ендоосеална имплантологија.

А. *Географска локација* - Америка

Б. *Материјали кои се користеле* - злато, порцелан, дрво, платина, сребро, калај.

В. *Карактеристики* :

Во 1809 Maggilio вградил имплант од злато на местото на извадениот заб и бил веднаш протезиран, уште пред заздравување. Тоа го опишал во *Прирачник на дентална уметност*.

Во 1875 Younger го практикува првиот трансплант вметнувајќи во алвеолата нов стерилен заб.

Кон крајот на XIX век различни автори предлагаат разни материјали за импланти - злато, порцелан, слонова коска.

Во 1891 година Hartmann бил прв кој ја проширил примената на импланти на повеќе заби и употреба на имплантот како медијатор на протеза.

IV. Предмодерен период (1910 до 1930 год.)

Рауне и Greenfield се предводници на имплантологијата на почетокот од XX век.

А. *Географска локација* : Америка

Б. *Материјали кои се користеле* - злато, порцелан.

В. *Карактеристики* :

Рауне ја опишува имплантологијата како еден кош цилиндри од злато. Овие импланти се ставени на едно плато од поширок дијаметар од алвеолата со помош на едно дрво. Потоа ги полира со помош на гума. Коронка од порцелан со клин се врзува во внатрешната страна на вдлабнатиот имплант.

Слична техника, со еден празен цилиндар од неглазиран порцелан е опишана во Pennsylvania малку порано во истата епоха.

Спротивно на оваа теорија Greenfield воведува една друга техника во имплантологијата каде се врши протезирање после заздравувањето по 6-8 недели, а не веднаш. Тој прв поставил протокол уште во 1910 год, инсистирајќи на важноста на остеоинтеграцијата помеѓу коската и имплантот. Приближувајќи се на принципите на ортопедската и општата хирургија, аплицирајќи ги сите правила од хирургијата и во денталната имплантологија.

V. Модерен период (1930 до 1978)

На крајот од 30-тите години имало вистински подем во имплантологијата. Овој период го карактеризираат биоматеријалите, хирушките и протетските иновации.

А. *Географска локација* : Европа и Америка.

Б. *Материјали кои се користеле* - порцелан, виталиум и титан.

В. *Карактеристики* - има три типа на импланти кои се применуваат :

1. Ендоосеални импланти I

Adams – изработил еден имплант во форма на винт со оперкулум за заздравување.

1939 год. Alvin и Strock вградиле еден имплант со навој од виталиум.

Strock развил во 1940 еден ендодонски имплант и покажал еден добар и долг резултат од 17 години и е првиот автор кој реализира хистолошки студии врз куче.

2. Субпериостални импланти

Развојот од 1941 год од Dahl (Шведска) првиот субпериостален имплант, била направена една стандардна форма која овозможува директно вметнување во коската. Во 1951 Lewfut прв реализирал коскен отпечаток за подобра

коскена адаптација Linkow опишале. Повеќепати се пратиле James понудил користење на имплантот со коска субпериостален имплант вградување на де тридимензионална. Оваа реконструкција отпечаток врз новата

3. Ендоосеални импланти

Поминале 40 години добиле, креативност

Хеликоидални импланти воведени од Formaggi Formaggini, и развијена неговата инсерција. Со негова инсерција на три крака (столче) од треножецот

Имплантот ла да се користи фреквен

Имплантите се реализирани во поче

Имплантологијата на сите грешки Придобивката од еден лигамент), е желба Анкилозата е сметана имплантот.

Во 1970, James Сите овие импланти можност за задржување

коскена адаптација на субпериостален имплант. Weinberg и Linkow опишале субпериостален унилатерален имплант. Повеќепати се правеле модификации и секогаш имале ефект. James понудил користење една помошна метода за врзување на имплантот со коската. За да се избегне слабоста на овој субпериостален имплант, тој бил прв кој сугерирал за вградување на дентален скенер за одржување на една тридимензионална реконструкција на максилата и мандибулата. Оваа реконструкција ги избегна хирушките етапи на директен отпечаток врз новата коска.

3. Ендоосеални импланти II

Поминале 40 години кога импалнтите се оформиле и добиле креативност.

Хеликоидални и спирални, челични и тантални биле воведени од Formaggi 1947 год. Chercheve ја промени идејата на Formaggi, и разви дуплоспирален имплант и хирушки кит за негова инсерција. Scialom е промотор на имплантите во форма на три крака (столче со три нозе) - имплант игла. Трите страни од трonoжецот се составуваат за протетскиот носач.

Импантот лама е воведен во 1967 од Linkow. Тој почнал да се користи фреквентно во 80 тите години.

Импантите од печена керамика и карбонско стакло беа реализирани во почетокот од 70 тите год.

Импантологијата од 50, 60 и 70 тите години беа патоказ на сите грешки и конфузии на биолошките принципи. Придобивката од една периимпантирана основа (пародонтален лигамент), е желба на повеќе автори и само љубопитност. Анкилозата е сметана како негативен ефект за успешноста на импантот.

Во 1970, James става трансмандибуларен импант (T3D). Сите овие импанти доведуваат до терапевтски неуспех со можност за задржување од краток век.

Vranemark во почетокот 80-тите вовеле концепт за остеоинтеграција со вградување на импланти од титан.

Заклучок - Актуелно во историјата:

-Остеоинтеграцијата е дефинирана како една функционална и анатомска врска која претставува директна врска на коската со имплантот.

- користење на овој тип на импланти резултирало со долг век на траење.

- Vranemark и неговите соработници во тој век ги разви принципите од биологијата на современата имплантологија - остеоинтеграција.

- ставањето на имплантите во функција се разликува и зависи од типот на имплантот и системот кој што го произведува.

History of Oral Implantology

Kiro Papakoča, Gordana Papakoča
PZU "Dent Estet" – Štip, R. Makedonija

Anthropological discoveries in Europe, Middle East, Central America have demonstrated, among others, that humans tried from ancient times to replace missing teeth with various autologous or heterologous materials.

Replacing missing teeth, one way or another was a major concern for mankind for centuries, for treating the mutilation caused by losing one's teeth, in particular front teeth.

A skull discovered in Honduras dating from pre-Columbian era is oftenly mentioned by scholars. Its mandible had one of the inferior lateral incisors replaced with a manufactured stone reassembling in shape to the missing tooth. It's believed that the stone had been inserted in the mandible for a very long period of time since it was covered with the same amount of tartar as the natural teeth.

Also there were discovered on Egyptian mummies gold and ivory prosthesis inserted in maxillaries to replace the missing teeth. These prosthesis were fixed with golden wire to the neighboring teeth.

Development of modern implantology was aided by the overcoming of two major shortcomings:

- The first was represented by the absence of appropriate materials (especially before utilisation of titanium in implantology);
- The second was represented by the absence of proper technical devices (surgical implantology kits, special apparatus).